

شمال غرب ایران در دوره هخامنشی در پرتوی افتشایی باستان‌شنختی قلعه قوناق قیران

ثروت ولی‌بکی^{*}، دکتر مصطفی ده‌پلavan^{**} و دکتر رضاعظلو^{***}

^{*}دانشجوی دکتری باستان‌شناسی، دانشگاه محقق اردبیلی.

^{**}استادیار گروه باستان‌شناسی دانشگاه تهران.

^{***}استادیار گروه باستان‌شناسی دانشگاه محقق اردبیلی.

چکیده

منطقه شمال غرب ایران در هزاره اول پ.م. نقش مهمی در انجام مراوادت فرهنگی، اقتصادی و سیاسی ایران با سرزمین‌های پیرامونی ایفا می‌کرده است. با توجه به اهمیت بالای منطقه، ابهامات زیادی در شناخت ویژگی‌ها و تعاملات فرهنگی این منطقه به ویژه در دوران هخامنشی و اشکانی وجود دارد. معرفی و تحلیل باستان‌شنختی هر چه بیشتر یافته‌های فرهنگی گذشته و جدید می‌تواند سهم زیادی در روشن ساختن ابهامات فرهنگی منطقه داشته باشد. قلعه قوناق قیران از محدود محوطه‌های مربوط به دوره هخامنشی در استان اردبیل است. این قلعه بزرگ‌ترین استقرار دارای ظروف منقوش مثلثی مربوط به دوره هخامنشی در دشت اردبیل است که تا کنون بررسی و کاوش نشده است. بررسی باستان‌شنختی قلعه قوناق قیران به شیوه روشمند و با اجرای عملیات نقشه‌برداری، نمونه‌برداری، مستندسازی و تحلیل یافته‌ها انجام شد. هدف، مطالعه ۲۵٪ داده‌های فرهنگی داخل کارگاه‌های سطح قلعه بود. از آنجایی که هدف اصلی این پژوهش شناخت ویژگی‌های ظروف منقوش مثلثی بود، پس از طبقه‌بندی سفال‌ها و گزینش نمونه‌های شاخص، مطالعه و مقایسه تطبیقی آن‌ها با دیگر محوطه‌های هم‌زمان در داخل و خارج ایران انجام شد. از این قلعه همچنین سفال‌های منقوش سبک اردبیل و سفال‌های لعاب‌دار با لعاب سبز متعلق به دوره سلجوکی به دست آمد که نشانگر توالی استقرار در آن است. ویژگی‌های بارز معماری دفاعی قلعه قوناق قیران و شرایط محیطی و توپوگرافیک آن نشان از اهمیت و جایگاه سیاسی این محوطه دارد.

واژگان کلیدی: قلعه قوناق قیران، ظروف مثلثی، ظروف سبک اردبیل، هخامنشی، معماری دفاعی، آذربایجان.

درآمد

سفال این دوره بسیار محدود و ناقص است. یکی از مناطقی که سفال‌های هخامنشی از آن بدست آمده شمال غرب ایران است. هخامنشیان در مقایسه با سایر حکومت‌ها بقایای بسیار کمی در این منطقه به جا گذاشته‌اند. امروزه با توجه به بررسی‌ها و پژوهش‌های باستان‌شنختی که در زمینه آثار دوره هخامنشی قفقاز جنوبی انجام گرفته، در شمال غرب ایران خلاء پژوهشی در مورد شاخصه‌ها و ویژگی‌های فرهنگی این دوره احساس

نقش فرهنگ دوره هخامنشی در تکوین و تکامل تمدن و فرهنگ ایران دارای اهمیت بالایی است. با این وجود باستان‌شناسی این دوره مسائل و ابهامات فراوانی دارد. پیرامون معماری، نقش بر جسته و زیورآلات در محوطه‌های عده هخامنشی اطلاعات زیادی وجود دارد، اما می‌توان گفت از سفال این دوره شناخت زیادی در دست نبوده و شناخت ما از

بررسی میدانی قلعه قوناق قیران

ادبیات باستان‌شناسی سه دهه گذشته و همچنین ادبیات حال حاضر گرایش قابل ملاحظه‌ای را در حوزه روش‌های باستان‌شناسی به خصوص در زمینه کشف و شناسایی محوطه‌های باستان‌شناسی نشان می‌دهد که به طور عمده مبتنی بر توسعه اندیشه‌هایی است از قبیل:

- رویکرد مکتب باستان‌شناسی جدید به باستان‌شناسی علمی و استفاده از روش‌های تحلیل تجربی.

- جایگزینی روش‌های غیر تخریبی کشف آثار به جای روش‌های تخریبی کاوش‌های باستان‌شناختی.

- تأکید بر یافتن داده‌های مطمئن از طریق تقلیل فضاهای مورد مطالعه و صرفه‌جویی در هزینه و زمان.

در اینگونه اندیشه‌ها، اساس کار مبتنی بر تئوری نمونه‌برداری است اما ایده‌های مهم دیگری نیز مانند رابطه معنادار میان آثار روی سطح و زیر سطح و جایگزینی رویکرد روش بی‌سایت به جای روش‌های سنتی سایت‌گرا جایگاه ویژه‌ای را در این گرایش به خود اختصاص داده‌اند (نیکنامی، ۱۳۸۴: ۴۴).

از منظر کلی بررسی‌های میدانی برای تعیین موقعیت و ویژگی‌های مکان‌های باستانی انجام می‌شود. وظایف و هدف‌هایی که در بررسی‌های میدانی دنبال می‌شوند شامل برآوردن نوسان‌های جمعیتی منطقه، دگرگونی آن در درازمدت، ارتباط مکان‌های باستانی با محیط زیست و منابع طبیعی و ... است (علیزاده، ۱۳۸۰: ۱۹۰).

اهداف بررسی

در بررسی قلعه قوناق قیران سه هدف مورد نظر بود: ۱- استفاده از یکی از شیوه‌های روشنمند بررسی در مورد یک مکان باستانی (هدف فنی) ۲- تحلیل کمی داده‌ها (هدف آماری) و ۳- شناخت و معرفی ویژگی‌های سفال قلعه قوناق قیران (هدف فرهنگی).^۱

^۱- باید اذعان داشت در بررسی روشنمند سفال‌های باروی تخت چمشید نیز عملیات بررسی در راستای این اهداف انجام گرفته است. به منظور دسترسی به اطلاعات بیشتر رک به: عطایی، ۱۳۸۳.

می‌شود. قلعه قوناق قیران یکی از محوطه‌های هخامنشی شمال غرب ایران در استان اردبیل است که از آن علاوه بر سفال‌های منقوش مثلثی مربوط به دوره هخامنشی، سفال‌های سبک اردبیل و سفال‌هایی بالعاب سبز متعلق به دوره سلجوکی به دست آمده که نشان دهنده توالی استقرار و سکونت در ادوار مختلف در این قلعه بوده است. یافته‌های معماری این محوطه از قبیل برج و بارو، دروازه و جز آن، گواه بر وجود معماری دفاعی و شاید استمرار معماری دفاعی اوراتویی در منطقه باشد. با توجه به کمبود آثار دوره هخامنشی در این محدوده جغرافیایی از سرزمین ایران، یافته‌های بدست آمده از این محوطه می‌تواند در روش ساختن برخی از ابهامات موجود در گاهنگاری و ویژگی‌های فرهنگی منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای دوره هخامنشی راهگشا باشد.

موقعیت جغرافیایی و شرایط محیطی قلعه قوناق قیران

قلعه قوناق قیران به فاصله ۲۸ کیلومتری شمال غربی شهر اردبیل و ۶۰۰ متری شمال روستای رویندرزوق (قوناق قیران) و در مختصات عرض جغرافیایی "۴۸/۱ ۲۶° ۳۸' و طول جغرافیایی "۲۸/۸ ۴۸° ۵' واقع شده است. این قلعه در سال ۱۳۸۲ با شماره ۹۴۲۴ در فهرست آثار ملی به ثبت رسید. روستای قوناق قیران از دهستان غربی بخش مرکزی شهرستان اردبیل بوده و ارتفاع آن از سطح دریا ۱۳۲۰ متر و آب و هوای آن سرد و خشک و منطقه‌ای پایکوهی محسوب می‌شود. رود شیخ احمد که از کوه سبلان سرچشمه گرفته، از شمال و شرق محوطه گذشته و به رود قره‌سو می‌ریزد. کار و پیشه مردمان روستا کشاورزی، بازداری و دامداری است. قلعه قوناق قیران بر بالای یک کوه کم ارتفاع قرار دارد و رود قره‌سو از سه جهت شمال، شمال شرقی و غرب این قلعه را دربرگرفته است (تصویر ۱). ارتفاع قلعه از سطح دریاهای آزاد ۱۳۰۰ متر است و وسعتی در حدود ۴۹ هکتار دارد. در اطراف این قلعه محوطه‌ها و قلاع دیگری مربوط به دوره‌های مختلف وجود دارد که عبارتند از: قلعه خسرو، گورستان قلعه خسرو، قلعه شوش داغی با آثاری از عصر مفرغ جدید و عصر آهن I.

سفال منقوش و لعب‌دار و همچنین نحوه بکارگیری ابزارهایی که جهت تزئین سفال‌ها مثلاً سفال‌های داغدار، صیقلی و ... به کار می‌رود را به جنبه‌های فناورانه تولید سفال افروд (هول، ۱۳۸۰: ۲۵).

باید اذعان داشت پرسش‌ها و ابهامات تاریخی و فرهنگی فراوانی در مورد مناطقی از شمال غرب ایران در دوره هخامنشی وجود دارد مبنی بر اینکه که جزء کدامیک از حوزه‌های سیاسی - اداری و فرهنگی (خشش‌پاون‌ها) هخامنشیان بوده‌اند، ارمنستان، ماد آتروپاتن یا فریگیای بزرگ؟ آیا با توجه به سیاست‌های هخامنشیان در ابقاء سنت‌های فرهنگی هر منطقه، در شمال غرب ایران نیز با استمرار و تأثیرات محلی مواجه هستیم یا قدرت مرکزی^۱ امید است با تحلیل یافته‌های سفالی و معماری محوطه‌هایی مانند قلعه قوناق قیران بتوان به روشن شدن این ابهامات کمک کرد.

روش تحقیق و بررسی روشنمند

بررسی روشنمند باستان‌شناختی قلعه قوناق قیران در چهار مرحله انجام شد: ۱- نقشه‌برداری ۲- ایجاد شبکه‌بندی مربuat (کارگاه‌ها) ۳- نمونه‌برداری و ۴- مستندسازی یافته‌ها.

قبل از انجام بررسی و هرگونه فعالیت میدانی تهیه نقشه‌ای که به کمک آن بتوان عوارض طبیعی و باستانی را به نمایش گذاشت لازم و ضروری به نظر می‌رسید. مقیاس انتخابی برای تهیه نقشه توپوگرافیک قلعه قوناق قیران ۱/۱۰۰ بود. برای تهیه دقیق نقشه به فاصله هر ده متر به کمک دوربین توتال استیشن نقطه‌گذاری شد که حدود ۱۰۰۰ نقطه مشخص گردید. دو نقطه ثابت A و B به صورت توده سیمانی و میله آهنی ایجاد شد که از آن برای تهیه نقشه و شبکه مربuat استفاده شد. نقطه A در رأس و بالاترین قسمت قلعه و نقطه B در انتهای جهت شمال قلعه ایجاد شد. سپس دو نقطه موقعی دیگر در جهات شرقی و غربی قلعه با دوربین توتال و میخ‌های چوبی مشخص شد. به عبارتی کل سطح قلعه با یک مربع مبتنی بر چهار جهت اصلی (شمالی، جنوبی، شرقی، غربی) تقسیم‌بندی شد. ایجاد شبکه

هدف فرهنگی

روش‌های مختلفی برای نمونه‌برداری روشنمند در بررسی‌های باستان‌شناختی رایج است که مهم‌ترین آن‌ها عبارتند از: روش نمونه‌برداری اتفاقی ساده، اتفاقی روشنمند، اتفاقی طبقه‌بندی شده، روشنمند طبقه‌بندی شده. در میان این روش‌ها ما شیوه نمونه‌برداری روشنمند (سیستماتیک) را انتخاب کردیم. دلیل انتخاب این روش در این است که در آن خطاهای احتمالی Derwett, 1999: 44 (الگوی طبقه‌بندی شده نیز در مورد محوطه‌هایی استفاده می‌شود که دارای بخش‌های متفاوت و مجزایی هستند). Orton, 2000: 539-542).

هدف آماری

نمونه‌برداری با یاری جستن از روش‌های آماری، سبب از میان رفتن هرگونه تعیض و تمایل فردی شخص نمونه‌بردار (مانند تمایل به گردآوری سفال‌های منقوش، سکه، سفال‌های لعب‌دار و ...) می‌شود. برای تحلیل داده‌های باستانی با روش‌های آماری، گمان بر این است که اگر نمونه‌های مورد مطالعه به گونه‌ای روشنمند گردآوری شوند، همه مواد پراکنده در سطح مکان باستانی شناس نمایندگی در مجموعه را خواهند داشت. در این بررسی‌ها، گردآوری نمونه‌ها باید چنان انجام شود که روش‌های آماری برای آن‌ها قابل استفاده بوده و نیز اندازه نمونه متناسب با روش‌های آماری مورد نظر باشد. در پایان باید متذکر شویم که روش‌های آماری گردآوری سفال بیشتر برای کمبود بودجه و زمان ناکافی که اغلب قریب به اتفاق باستان‌شناسان دنیا با آن روپرتو هستند ابداع شده است (علیزاده، ۱۳۸۰: ۱۹۰-۱۹۱).

هدف فرهنگی

تولید فراوان و مدام سفال همیشه با دگرگونی‌ها و نوآوری‌های بسیار در جنبه‌های فیزیکی، شیمیایی، تزئینی و کاربردی آن همراه بوده است. شناخت نوع گل، ناخالصی‌ها و ماده چسباننده (شاموت) و نحوه پخت سفال با جنبه‌های فناورانه و کاربردی آن ارتباط مستقیمی داشته است (مجیدزاده، ۱۳۸۱: ۴). علاوه بر این موارد باید مواد و کیفیت ترکیب آن‌ها درباره رنگ ریزه‌های

^۱- در این زمینه رک به: (بریان، ۱۳۸۵، صص ۱۲۰۷-۱۲۰۵).

خشکه چین ساخته شده و هیچ گونه شواهدی مبتنی بر استفاده از ملاط در ساخت دیوار دفاعی دیده نمی‌شود. روش احداث دیوار دفاعی قلعه به این صورت بوده که جداره بیرونی از سنگ‌های بزرگ و متوسط تراش خورده ساخته شده و در جداره داخلی بیشتر از سنگ‌های متوسط استفاده شده است. سنگ‌ها معمولاً به صورت افقی و در برخی موارد به صورت عمودی قرار گرفته‌اند. مرتفع‌ترین بخش باقیمانده آن دیوار غربی بوده که ارتفاع آن حدود ۲/۳۰ متر و ضخامت آن حدود ۱ متر است. گفتنی است دیوار دفاعی قلعه با برج‌هایی تقویت شده (پلان ۱) (تصویر ۲).

برج‌های قلعه: در طول دیوار دفاعی قلعه و در سه جهت آن آثار باقیمانده برج‌های نیم‌دایره‌ای به چشم می‌خورد. آثار ۱۳ برج در امتداد دیوارهای غربی، جنوب، جنوب غربی و شرقی قلعه باقیمانده است که عدد از این برج‌ها در امتداد دیوارهای جنوبی، جنوب غربی و غربی و ۴ عدد در امتداد دیوار شرقی قلعه واقع شده‌اند. این برج‌ها از نظر ابعاد نیز تفاوت‌هایی با هم دارند. مصالحه بکار رفته در برج‌ها سنگ‌های متوسط و کوچک بدون تراش است که به صورت خشکه چین بر روی هم قرار گرفته‌اند. ابعاد و مساحت این برج‌ها متغیر است. البته لازم به ذکر است که این برج‌ها حالت فرو ریخته داشته و فقط آثار بسیار کمی از تعدادی از آن‌ها بر جای مانده و به همین دلیل به دست آوردن ابعاد واقعی آن‌ها مشکل است. با این حال بزرگ‌ترین برج (برج شماره ۹) با مساحتی در حدود ۲۳۱/۱۵ متر مربع و کوچک‌ترین برج، (برج شماره ۴) با مساحتی در حدود ۵۹/۱۴ متر مربع است. سالم‌ترین برج باقی مانده، برج شماره ۴ با ارتفاعی در حدود ۱/۵۰ متر است. گفتنی است که این برج‌ها در امتداد دیوارها در فواصلی متفاوت از یکدیگر قرار گرفته‌اند (نقشه ۱ و ۲) (جدول ۱) (تصویر ۳).

دروازه قلعه: دروازه و درب اصلی قلعه در ضلع شمالی و مشرف بر پرتگاه و دره‌ای عمیق بوده که دسترسی به آن تقریباً غیرممکن بوده است. امروزه از این دروازه تنها دو قطعه سنگ بسیار بزرگ (جزهای دو طرف دروازه) تقریباً استوانه‌ای شکل با ارتفاع ۲/۷۰ متر باقی مانده است. عرض این دروازه ۶/۸۴ متر

مربعات، از نقطه A آغاز شد. این نقطه مبنای ایجاد شبکه مربعات بود. اصلاح هر مربع 10×10 متر در نظر گرفته شد. در مجموع در سطح قلعه و زمین‌های پیرامونی که حاوی آثار فرهنگی بود، ۴۹۲ مربع و کارگاه ایجاد شد. برای نام‌گذاری کارگاه‌ها اصلاح شرقی و غربی شبکه مربعات از چپ به راست با اعداد انگلیسی از ۱ تا ۳۰ و اصلاح جنوبی و شمالی با حروف الفبای انگلیسی نام‌گذاری شدند. به دلیل تعداد بیشتر ردیف مربعات، حروف دوباره تکرار شدند. در پایان هر یک از این مربعات به چهار قسمت کوچک‌تر (A، B، C و D) تقسیم کردیم. پس از تقسیم‌بندی سطح محوطه به کارگاه‌های 10×10 متر، هدف ما بررسی و مطالعه ۲۵٪ داده‌های فرهنگی داخل کارگاه‌های سطح قلعه بود، بنابراین بعد از تعیین کارگاه‌ها، سفال‌ها و دیگر یافته‌های سطحی یک چهارم (۲۵٪) مشتمل بر ۴۸۳ مربع نمونه‌برداری شد، تعداد کل داده‌های فرهنگی جمع‌آوری شده ۴۳۳۱ قطعه سفال بود (نقشه ۲ و ۳).

مستندسازی درست و کامل یافته‌ها دارای اهمیت بسیار بالایی است زیرا پایه و اساس اعتبار تمامی تحلیل‌های بعدی است. ثبت و ضبط نمونه‌های جمع‌آوری شده در ۶ مرحله صورت گرفت: ۱- شستشوی نمونه‌ها - ۲- پشت‌نویسی نمونه‌ها - ۳- ثبت اطلاعات نمونه‌ها - ۴- گزینش نمونه‌های شاخص - ۵- طراحی نمونه‌های شاخص - ۶- عکاسی نمونه‌های شاخص.

یافته‌های معماری

قلعه قوناق قیران بر بالای کوهی بسیار صعب‌العبور واقع شده و از سه طرف مشرف بر پرتگاه‌های عمیق بوده و تنها از سمت جنوبی دارای شیب نسبتاً ملایمی است. این قلعه مانند سایر قلاع کوهستانی فاقد شکل هندسی منظم بوده و دارای امتداد شمالی - جنوبی است. از بنای قلعه، امروزه تنها آثاری اندک از دیوار قلعه، برج‌ها، دروازه و آب انباری باقی مانده و متأسفانه در آن حفاری‌های غیر مجازی توسط قاچاقچیان و غارتگران اشیاء عتیقه صورت گرفته است (نقشه ۳).

دیوار قلعه: از دیوار دفاعی این قلعه تنها بخش‌هایی در ضلع جنوبی و جنوب غربی و تا حدودی ضلع شرقی باقی مانده است. تمامی دیوار دفاعی از تخته‌سنگ‌های بزرگ و متوسط و به شیوه

داده‌های بدست آمده و ... تأثیرگذار خواهد بود (Orton *et al.*, 2001: 76-80). هر اثری مشخصات آشکار و پنهان فراوانی دارد که قابل طبقه‌بندی شدن است (این مشخصات را صفات یا ویژگی می‌نامند). این ویژگی‌ها با یکدیگر تفاوت دارند و باستان‌شناسان از این ویژگی‌های متفاوت (موسوم به متغیر) برای طبقه‌بندی آثار خود استفاده می‌کنند (دارک، ۱۳۷۹: ۹۶). به هنگام طبقه‌بندی فراورده‌های ملموس باستان‌شناسخنی، از جمله سفال، باید تفاوت‌ها و همانندی‌های میان اشیاء مورد بحث به روشنی در گروه‌های گوناگونی که متمایز می‌گردند مشهود باشد؛ به گونه‌ای که برای تشخیص آسان یک گروه از دیگری نیاز به توضیح بیشتری نباشد. منطقی است که انتظار داشته باشیم که هیچ دو گروهی از میان اشیاء طبقه‌بندی شده در معیار اصلی و مهم با یکدیگر مشترک نباشند (آذرنوش، ۱۳۷۷: ۷۵).

طبقه‌بندی یافته‌های سفالی

یافته‌های سفالی سطح محوطه قیران از محدود محوطه‌های براساس معیارهای ذیل طبقه‌بندی و مورد تحلیل و آمارگیری قرار گرفتند: ۱- طبقه‌بندی براساس نوع قطعات سفال (جدول ۲ - نمودار ۱)، ۲- طبقه‌بندی براساس کیفیت ساخت (جدول ۳ - نمودار ۲)، ۳- طبقه‌بندی براساس شیوه ساخت (جدول ۴ - نمودار ۳)، ۴- طبقه‌بندی براساس نوع آمیزه (جدول ۵ - نمودار ۴)، ۵- طبقه‌بندی براساس میزان پخت (جدول ۶ - نمودار ۵)، ۶- طبقه‌بندی براساس رنگ خمیره‌ها (جدول ۷ - نمودار ۶)، ۷- طبقه‌بندی براساس رنگ پوشش جداره بیرونی و درونی سفال‌ها (جدول ۸ و ۹ - نمودارهای ۷ و ۸)، ۸- طبقه‌بندی براساس نوع پوشش سفال‌ها (جدول ۱۰ - نمودار ۹) و ۹- طبقه‌بندی براساس تزیین سفال‌ها (جدول ۱۱ - نمودار ۱۰).

تحلیل و برآیند

منطقه شمال غرب ایران در دوران تاریخی ماد، هخامنشی، سلوکی، اشکانی و سasanی شاهد رویدادهای سیاسی مختلفی

۱- برای جلوگیری از اطالة کلام و شرح و توصیف ویژگی‌های جزئی نمونه‌های سفالی رک به جدول‌ها و نمودارهای انتهای متن.

مربع است و کف آن با تخته‌سنگ‌های پوشیده شده است (تصویر ۴).

آب انبار (حوضچه): در سطح قلعه آب انباری با سنگ‌های متوسط و کوچک ساخته شده که در اثر گذشت ایام ویران شده و امروزه بقایایی از دیوار آن باقی مانده که دارای پلانی مستطیل شکل به ابعاد $۲۰/۸۸ \times ۵/۳۴$ متر مربع است.

یافته‌های سفالی

قلعه قوناق قیران از محدود محوطه‌های مربوط به دوره هخامنشی در استان اردبیل است. این قلعه بزرگ‌ترین استقرار دارای ظروف منقوش ماثلی مربوط به دوره هخامنشی در دشت اردبیل است که تا این زمان مورد بررسی قرار گرفته. پس از تعیین کارگاه‌های سطح محوطه، یک چهارم (۲۵٪) سفال‌ها و دیگر یافته‌های سطحی مشتمل بر ۴۸۳ مربع نمونه برداری شد. تعداد کل داده‌های فرهنگی جمع‌آوری شده ۴۳۳۱ قطعه سفال است. از آنجایی که هدف اصلی این پژوهه شناخت ویژگی‌های ظروف منقوش ماثلی بود، پس از طبقه‌بندی سفال‌ها و گزینش نمونه‌های شاخص، مطالعه و مقایسه تطبیقی آن‌ها با دیگر محوطه‌های هم‌زمان در داخل و خارج ایران انجام شد (جدول ۱۲). مهم‌ترین ویژگی‌های ظروف منقوش ماثلی به شکل کاسه‌های زاویه‌دار کم‌عمق یا گود، استفاده از نقوش خطوط ساده، مثلث‌های آویزان توپر و توخالی و هاشورهای متقاطع به رنگ‌های قهوه‌ای، قرمز و نارنجی به ویژه بر سطح بیرونی یا داخلی لبه و سطح صیقلی است. فرم ظروف بیشتر کاسه‌های لاله‌ای است (لوح ۱). از این قلعه همچنین سفال‌های سبک اردبیل و سفال‌های لعاب‌دار با لعاب سبز متعلق به دوره سلجوقی بدست آمد که نشانگر توالی استقرار در آن است.

معیارهای طبقه‌بندی سفال

طبقه‌بندی سفال را می‌توان به شیوه‌های گوناگونی چون طبقه‌بندی بر اساس فرم و شکل، کارکرد، میزان پخت، ترتیبات، رنگ و پرداخت ظاهری، لعاب، تکنیک ساخت و ... انجام داد. در انتخاب هر کدام از این شیوه‌ها عواملی چون سنت‌ها و سبک‌های سفالگری منطقه، اهداف پژوهش، نوع و میزان

عناصر دفاعی مثل برج یا پشت‌بند و نحوده استقرار آن‌ها در دیوار قلاع نیز گونه‌های مختلفی داشت. البته در تمامی قلاع از این عناصر دفاعی استفاده می‌شده ولی در مورد اینکه برآمدگی‌ها برج بوده‌اند و یا پشت‌بند، جز در مورد برج‌هایی که در گوششها و اطراف دروازه‌های قلاع قرار گرفته و کاملاً برای دیده‌بانی بوده‌اند، نمی‌توان به طور یقین نظر داد، زیرا برج‌ها وظيفة دفاعی داشته‌اند و از ارتفاع دیوار بالاتر بوده‌اند، در صورتی که پشت‌بندها عناصر تقویت کننده معماری بوده و ارتفاع آن‌ها از ارتفاع دیوار تجاوز نمی‌کرده است. با این وجود دیوار قلاع اورارتویی و انواع عناصر معماری موجود در آن‌ها را می‌توان به چند دسته تقسیم کرد: ۱- دیوارهای بدون عناصر دفاعی و تقویتی، ۲- دیوارهای دارای برج و پشت‌بند متناوب، ۳- دیوارهای شامل برج و پشت‌بند دو طرفه متقابل یا متناوب و ۴- دیوارهای شامل برج یا پشت‌بند با فواصل مساوی. گفتنی است که در برخی از قلاع از گونه‌های مختلف دیوارچینی استفاده شده و یک گونه معین مختص یک محدوده زمانی و مکانی خاص نبوده است (هزیری نویری، ۱۳۸۲: ۴۱-۳۴). افزایش شمار دژهای نظامی اورارتویی در شمال غرب ایران از اواسط قرن ۸ پ.م. منجر به شکل‌گیری شیوه‌های جدیدی در جنگ‌های باستان گردید و اثرات زیادی در ساختار ارتش و هزینه‌های مالی جنگ‌ها نهاد. فرمانروایی اورارتو با ایجاد چنین استحکاماتی و به یاری شرایط کوهستانی سرزمینش توانست به عنوان دشمن و رقیب اصلی امپراتوری آشور مطرح شود (حاجیزاده، ۱۳۷۴: ۱۲۴). در دوره هخامنشی نیز منطقه از اهمیت بالایی برخوردار بوده است و نتایج کاوش‌های چند دهه اخیر نشان از تعاملات فرهنگی فراوانی میان سرزمین‌های داخلی ایران و مناطق بالادست (فقفاز جنوی) دارد.^۱

یافته‌های معماری برجای مانده در محوطه قوناق قیران از قبیل باروی سنگی، برج‌های دفاعی و دروازه سنگی و شرایط توپوگرافیک، گواهی بر کاربرد آن به عنوان یک قلعه مسکونی - نظامی با استحکامات دفاعی است. باروی قلعه بر روی پستی و بلندی‌ها و شب سطح محوطه ایجاد شده است. مصالحی که در

بوده است. این منطقه در تعاملات سیاسی و فرهنگی دوران تاریخی مذکور به عنوان یک حلقه ارتباطی میان سرزمین‌های ارمنستان، شرق آناتولی، شمال بین‌النهرین با سرزمین‌های ایران غربی، مرکزی و حتی شرقی (هکاتوم پیلوس) عمل می‌کرده است. برخی معتقدند که به دلیل روابط تنگاتنگ سیاسی، اقتصادی و فرهنگی بخش‌های مختلف شمال غرب ایران (ماد آتروپاتن)، آذربایجان، ارمنستان و گرجستان، تاریخ سیاسی ایران بدون اشاره به آذربایجان، ارمنستان و گرجستان فهم پذیر نیست (Hewsen, 2001؛ لانگ، ۱۳۸۳: ۶۲۷-۶۲۹).

برهمکش‌های فرهنگی در شاخصه‌ها و عناصر فرهنگ مادی چون سفال، معماری، تدفین و غیره ظهور یافته است. گستردگی شاخصه‌های فرهنگی شمال غرب ایران در دوره اوراتو نسبت به دیگر دوره‌های پسین‌تر تاریخی (هخامنشی، سلوکی و اشکانی) و تأثیرات فرهنگی اوراتو بر دوره پس از خود (هخامنشی) در این منطقه، می‌تواند در مطالعه یافته‌های باستان‌شناختی دوره هخامنشی منطقه راهگشا باشد. در بررسی روشنمند یافته‌های باستان‌شناختی سطح محوطه قلعه قوناق قیران تأثیرات فرهنگی اوراتو در محوطه کاملاً مشهود بود.

یافته‌های معماری

شمال غرب ایران با چنان ناهمواری‌ها و آب و هوای متغیر، نیازمند معماری مسکونی و دفاعی سازگار با شرایط محیطی و سیاسی بوده است. مرتفع‌ترین نقاط که از نظر دفاعی ارزش والایی را حائز بودند و برای قلعه مناسب تشخیص داده می‌شدند، شناسایی و قلعه بر آن‌ها ساخته می‌شد. نمونه باز این قلعه‌ها در دوره اورارتویی می‌توان مشاهده کرد. در طراحی قلعه‌های اورارتویی هیچ الگو و نظم مهندسی معینی وجود نداشته و عماران اورارتویی از امکانات زمین و توپوگرافی تپه استفاده کرده‌اند. در شکل قلاع اورارتویی و طرز استفاده و نحوده استقرار عناصر دفاعی در دیوار اختلافاتی به چشم می‌خورد. در سنگ‌چینی دیوارهای دفاعی این قلاع از روش‌های مختلفی استفاده می‌شده است. از قبیل: ۱- خرسنگی یا سیکلوبین (نامنظم)، ۲- چندصلعی یا پولیگونال، ۳- ذوزنقه‌ای یا تراپزoidال، ۴- چهارگوش منتظم یا رکتانگولار. طرق استفاده از

^۱- برای مطالعه بیشتر در این زمینه رک به: بهرامی نهادفر، ۱۳۹۲.

منقوش این دوره شامل ظروف مثلثی غربی، ظروف دورنگ با پوشش گلی به رنگ کرم، ظروفی با خطوط قهقهه‌ای و ظروف مثلثی نوع کلاسیک هستند. کروی می‌گوید: تولید این ظروف به یقین پس از انقراض شاهنشاهی اورارتواها آغاز شده است. او می‌گوید که استقرار حسنلو IIIIB از قرن ۸ ق.م. تا دوره هخامنشی تداوم داشته است. وی معتقد است تولید ظروف مثلثی در اواخر IIIIB آغاز شده است. از زمان ابداع واژه ظروف مثلثی، سایر باستان‌شناسان، حوزه اطلاق آن را به طیف گسترده‌ای از فرم‌ها و تولیدات سفالی کاملاً متفاوت که تزئیناتی به شکل نقش‌های مثلثی داشتند، بسط داده‌اند و در واقع بیش از آنکه به نوعی ظرف دلالت کند به یک سبک دلالت دارد. در باب این بحث که زمان پیدایش ظروف مثلثی را با تمامی انواع آن باید در چارچوب دوره هخامنشی بدانیم توافق کلی وجود دارد. هم‌اکنون در نتیجه تجدید نظر عمدۀ‌ای که در باب ظروف مثلثی حسنلو به عمل آمده قدمت آن از دوره IIIIB به دوره IIIIA تغیر یافته است. مهم‌ترین ویژگی‌های ظروف منقوش مثلثی به شکل کاسه‌های زاویه‌دار کم عمق یا گود، سطح بسیار برآق (بیش از صیقل کامل)، لبه‌هایی با ضخامت بسیار کم و رنگ اصلی خرمایی روشن یا نخدودی (که در برخی موارد تا رسیدن به رنگ نارنجی پخته شده)، استفاده از نقوش خطوط ساده، مثلث‌های آویزان توپر و توخالی و هاشورهای متقطع به رنگ‌های قهقهه‌ای، قرمز و نارنجی به ویژه بر سطح بیرونی یا داخلی لبه و سطح صیقلی است. فرم ظروف بیشتر کاسه‌های لاله‌ای است.

در کاوشهای مختلف منطقه شمال غرب ایران، جمهوری آذربایجان و ارمنستان یک نوع سفال یک رنگ بدبست آمده که با عنوان سفال سبک اردبیل شناخته می‌شود. این نوع سفال تقریباً همگام و همزمان با سفال منقوش مثلثی بوده و شاخص شمال غرب ایران از دوره هخامنشی تا اوایل دوره اشکانی (قرن دوم ق.م.) است. تزئینات این نوع سفال اساساً هندسی است. نقوش اصلی آن شامل مثلث‌های ساده، هاشور زده یا توپر، نقوش بادبانی، لوزی‌های هاشور زده و خطوط موازی است. دایسون در سال ۱۹۶۵ م. به وجود سفال‌های منقوش در ناحیه اردبیل اشاره کرده و آن‌ها را با آثار یافته شده از حسنلو III و

ساختم دیوار به کار گرفته شده سنگ‌های تراش خورده چندضلعی و سنگ‌های نامنظم است. در طول دیوار قلعه از عناصری شبیه برج و پشت‌بند استفاده شده است که با توجه به شب تند سطح محوطه به احتمال زیاد تعداد زیادی از آن‌ها به عنوان پشت‌بند و عامل تقویتی دیوار قلعه بوده‌اند. گفتنی است فواصل یکسانی نیز میان آن‌ها رعایت نشده است. دروازه قلعه با توجه به تدبیر امنیتی و شرایط استراتژیکی در محلی تعییه شده که مشرف بر شب تند تپه بوده است. شب تند جلوی ورودی اصلی قلعه برای دشمنان و مهاجمانی که قصد تصرف این قلعه را داشته‌اند محدودیت‌ها و موانعی را ایجاد می‌کرده است از قبیل: عدم استفاده از ابزارهای جنگی سنگین مانند قلعه کوب، عدم تراکم زیاد سربازان دشمن در مقابل دروازه اصلی، اشراف کامل نیروهای نظامی داخل قلعه بر نیروهای مهاجم و دفاع سهل‌تر از قلعه و جز آن.

بی‌شک معماری دفاعی این قلعه که متنسب به دوره هخامنشی است تأثیر زیادی از معماری دفاعی اورارتوبی شمال غرب ایران و حتی ارمنستان گرفته. این قلعه نیز می‌تواند یکی از قلاع دوره اوراتوبی باشد که در دوره هخامنشی و حتی عصر یونانی‌ماهی (سلوکی و اشکانی) مورد استفاده مجدد قرار گرفته‌است. نمونه‌های چنین قلاعی با کاربری مجدد در دوره‌های بعد از اورارتوب، در مناطقی از آذربایجان ایران و ارمنستان مشاهده می‌شود!

یافته‌های سفالی

در بررسی سطحی محوطه قوناق قیران تعداد زیادی سفال منقوش موسوم به مثلثی به دست آمد که نشان از فرهنگ مادی هم‌زمان با تحولات سیاسی اواسط یا نیمه دوم قرن هفتم ق.م. و برچیده شدن حکومت اورارتواها از آذربایجان دارد. این سفال‌ها هم‌زمان با دوره II/IIIA حسنلو و مربوط به اواخر دوره هخامنشی/اوایل هلنی هستند. این ظروف را اولین بار رایرت دایسون کشف کرد و آن‌ها را ظروف مثلثی نامید. ظروف

- به منظور دسترسی به اطلاعات بیشتر در این زمینه رک به (& Kafadarian, 1996; Kroll, 2004: 45–53; Khatchadourian, 2007; Kuntner & Heinsch, 2010

به بدنه ظروف هستند. معیار دیگر طبقه‌بندی بر اساس کیفیت ساخت (ظریف، متوسط و خشن) است. ۵۵/۶۰ درصد از تکه سفال از نوع ظریف هستند که نشانگر سفال‌های اشرافی و صنعتی و متعلق به یک جامعه پیچیده فرهنگی است. از آنجایی که بخش عمدات از سفال‌ها با تأثیرات فرامانطقه‌ای در این گروه قرار می‌گیرند، به گونه‌ای می‌تواند نشانگر نوع کاربری و اهمیت محوطه قوناق قیران نیز باشد. یکی دیگر از معیارهای طبقه‌بندی، شیوه ساخت سفال (چرخ‌ساز، دست‌ساز و نامعلوم) است. ۹۸/۷۷ درصد نمونه‌های سفالی چرخ‌ساز هستند. یافته‌های سفالی در نوع آمیزه (ماسه ریز، ماسه متوسط و ماسه درشت) به کار گرفته شده در بطن سفال نیز تفاوت‌هایی با یکدیگر داشتند و بخش عمدات از نمونه‌های سفالی آمیزه ماسه ریز دارند که اکثرًا در ظروف ظریف به کار گرفته شده‌اند. پخت سفال نیز می‌تواند معیاری در تفکیک و طبقه‌بندی گونه‌های سفالی قوناق قیران باشد. ۹۹/۸۸ درصد یافته‌های سفالی دارای پخت کافی هستند که خود گواهی بر پیشرفت فرهنگ سفالگری منطقه است.

شاید مهم‌ترین معیارها در طبقه‌بندی سفال، رنگ خمیره، رنگ پوشش جداره بیرونی و درونی هستند. بخش عمدات از رنگ سفال در این سه گروه نخودی است، ولی تفاوت‌ها و تنوع زیادی به صورت جزئی مشاهده می‌شود. این تنوع می‌تواند در اثر نوع خاک، آمیزه و حتی تکنیک پخت سفال باشد. امید است در آینده با آنالیزهای شیمیایی بتوان پاسخ علمی‌ای برای این نوع ارائه کرد. از معیارهای مهم دیگری که در طبقه‌بندی نمونه‌های سفالی محوطه در نظر گرفته شد، نوع پوشش و تزئینات سطحی سفال است. ۹۷/۸۰ درصد نمونه‌های سفالی دارای پوشش گلی رقیق هستند، پوششی رایج در سفالگری دوران تاریخی مناطق مختلف ایران فرهنگی. ۹۶/۴۹ درصد نمونه‌های سفالی بدون تزئین و نقش هستند ولی با این وجود تعداد قابل توجهی از نمونه‌ها نیز دارای نقوش هندسی و معروف «مثلثی» هستند که شاخص دوران هخامنشی است.

در پایان تصویرها و طرح‌هایی (لوح ۱ و جدول ۱۲) از پنج گونه سفال‌های شاخص محوطه قوناق قیران به عنوان نمونه، مورد تشریح و مطالعه تطبیقی قرار گرفت. این پنج نمونه در قالب سفال‌های «منقوش مثلثی غربی» شمال غرب ایران جای

به ظن غالب به حسنلوی IIIA که مربوط به دوره هخامنشی است مرتبط می‌داند. از دید دایسون این ظروف شکل تکامل یافته ظروف مثلثی هستند. این ظروف در فرم‌های متعدد و عمده‌ای بشقاب‌های کم عمق باله‌های برگشته، کاسه‌هایی با فرم‌های زاویه‌دار یا نسبتاً زاویه‌دار، تُنگ‌هایی با دسته عمودی و آبریز عمودی برگ شبداری و ریتون - آمفوراهای تک‌لوله‌ای و دولوله‌ای دیده می‌شوند. در حال حاضر آمفوراهای تک‌لوله‌ای و دولوله‌ای عمده‌ترین منبع در تعیین قدمت این سبک سفالی به شمار می‌روند زیرا ساخت این سفال‌ها با دوره هخامنشی آغاز شده است. یافته‌های به دست آمده از کاوش‌های جمهوری آذربایجان در محوطه‌های مینگه چویر و کورچای (تصویر ۵) که در میان آن‌ها ظروف منقوش تقریباً مشابهی یافت شده این فرضیه را تأیید می‌کند.

ظروف مثلثی و ظروف منقوش اردبیل عمده‌ای گونه‌های متفاوتی در یک دوره واحد هستند که هر کدام به منطقه متفاوتی تعلق دارند. ظروف مثلثی (از لحاظ نقش و فرم زاویه‌دار) عمده‌ای در بخش‌های جنوب، غرب و شمال غرب آذربایجان، ارمنستان، شمال کردستان و شرق ترکیه دیده می‌شود^۱ و ظروف اردبیل شاخصه مناطق شمال شرق و غرب آذربایجان است. از یانیق تپه هم ظروف اردبیل و هم ظروف مثلثی یافت شده است. لذا این محوطه نقطه تلاقی این دو سبک سفالی است و بدین ترتیب مرز جنوب غربی سفال‌های اردبیل و مرز شمال شرقی ظروف مثلثی را شکل می‌دهد. پس نتیجه می‌گیریم که ظروف مثلثی اندکی قبل از ظروف سبک اردبیل ساخته شده اما به نظر می‌رسد که سفال منقوش سبک اردبیل ویژه و مشخصه دوره هخامنشی باشد که احتمالاً ساخت آن تا دوره اولیه اشکانی یعنی تا سده دوم پیش از میلاد ادامه داشته است. از نظر تزئینات نیز تأثیر ظروف مثلثی روی سفال‌های سبک اردبیل دیده می‌شود.

در طبقه‌بندی یافته‌های سفالی محوطه قوناق قیران معیارهایی در نظر گرفته شد. نخستین معیار طبقه‌بندی بر اساس نوع قطعات (بدنه، لبه، کف، دسته) است. ۷۱/۸۳ درصد تکه سفال‌ها مربوط

- برای مطالعه بیشتر رک به: Parker, 1999- Summers, 1993- Dusinberre 1999

علیزاده، عباس، ۱۳۸۰، ثوری و عمل در باستان‌شناسی، با فصل‌هایی در زیست‌شناسی تحولی و معرفت‌شناسی، تهران: انتشارات سازمان میراث فرهنگی کشور (پژوهشگاه).

مثلثی است که از دیدگاه دایسون نمونه‌های تکامل یافته آن را در سفال «منقوش سبک اردبیل» اوخر دوره هخامنشی و دوره اشکانی (یا از دیدگاه هرینک دو سبک سفالگری همزمان) می‌توان مشاهده کرد.^۲

می‌گیرند که نمونه‌های مشابهی از آن در منطقه بوکان، ترکیه، حسنلوی IIIA، سیمین تپه، تیلکیلیک تپه، قلعه خزرلو و ... به دست آمده است.^۱ نتیجه کلی که بر اساس مطالعه و تحلیل یافته‌های معماری و سفالی محوطه قوناق قیران می‌توان مطرح کرد آشنایی با شاخصه‌های فرهنگی دوره هخامنشی منطقه است. یکی از شاخص‌ترین نمونه‌های سفالی این محوطه سفال «منقوش

منابع

(الف) فارسی

آذرنوش، مسعود، ۱۳۷۷، تورنگ تپه (معرفی کتاب (لاتین) کاوش‌های ترنگ تپه در دوره ساسانی و اسلامی)، مجله باستان‌شناسی و تاریخ، سال یازدهم، شماره‌های ۲۱-۲۲، تهران: مرکز نشر دانشگاهی، صص ۷۱-۷۷.

بریان، پی. بر، ۱۳۸۵، امپراتوری هخامنشی، ترجمه ناهید فروغان، جلد دوم، تهران: نشر و پژوهش فرزان روز و نشر قطره.

بهرامی نهادفر، مرتضی، ۱۳۹۲، بررسی و مطالعه آثار دوره هخامنشی قفقاز جنوبی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد باستان‌شناسی، دانشگاه تهران (منتشر نشده).

حاجی‌زاده، کریم، ۱۳۷۴، بررسی استقرارهای اورارتوبی در شمال غرب ایران (۷۰۰-۹۰۰ پ.م)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد گروه باستان‌شناسی، دانشگاه تربیت مدرس (منتشر نشده).

دارک، کن. آر، ۱۳۷۹، مبانی نظری باستان‌شناسی، ترجمه کامیارعبدی، تهران: مرکز نشر دانشگاهی.

عطایی، محمدتقی، ۱۳۸۳، معرفی سفال هخامنشی حوزه فارس: بررسی روشنمند طبقه‌بنای شده باروی تخت جمشید، پایان‌نامه کارشناسی ارشد باستان‌شناسی، دانشگاه تربیت مدرس (منتشر نشده).

فیض‌خواه، محمد، ۱۳۸۳، ظروف مثلثی، در: گزارش‌های باستان‌شناسی (۳)، تهران: سازمان میراث فرهنگی کشور، پژوهشکده باستان‌شناسی، صص ۴۹-۵۴.

و صمد علیون (مترجمان)، ۱۳۸۸، باستان‌شناسی آذربایجان از دوره اوراتوتا شروع اشکانی (مجموعه مقالات - گروه مؤلفان)، تبریز: نشر اختر.

لانگ، دیوید.م، ۱۳۸۳، ایران، ارمنستان و گرجستان، در: تاریخ ایران از سلوکیان تا فروپاشی دولت ساسانیان، جلد سوم، قسمت اول، گردآورنده احسان یارشاطر، مترجم حسن انوشه، تهران: نشر امیرکبیر، صص ۶۱۷-۶۴۸.

مجیدزاده، یوسف، ۱۳۷۱، باستان‌شناسی و سفال، مجله باستان‌شناسی و تاریخ، سال پنجم، شماره دوم، تهران: مرکز نشر دانشگاهی، صص ۱۳-۴.

نیکنامی، کمال‌الدین، ۱۳۸۴، ارائه مدل برای تخمین بستندگی اندازه نمونه و انتخاب اشکال بهینه پیمایشی در استراتژی بررسی‌های میدانی باستان‌شناسی، مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران، شماره ۲-۱، دوره ۵۶، صص ۶۰-۴۳.

هژبری نوبری، علیرضا، ۱۳۸۲، نگاهی جدید به معماری دفاعی اورارت، در: مجموعه مقالات مطالعات ایرانی، تهران: سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، صص ۴۴-۳۱.

^۱- رک به (Haerinck, 1978).

^۲- به منظور دسترسی به اطلاعات بیشتر در زمینه ویژگی‌ها و گستره فرهنگی این نوع سفال رک به (فیض‌خواه و علیون، ۱۳۸۸).

ب) غیرفارسی

ГАЗЫЕВ, С. М., 1960, КУП ГЭБИРЛЭРИ АЛБОМУ, АЗЭРБАЙЧАН ССР ЕЛМЛЭР АКАДЕМИЯСЫ НЭШРИЙДАТЫ БАКЫ.

Derwett, P. L, 1999, *Field Archaeology: An Introduction*, London: UCL Press.

Dusinberre, E. R. M., Satrapal Sardis: Achaemenid Bowls in an Achaemenid Capital, *American Journal of Archaeology*, Archaeological Institute of America, Vol. 103, No. 1, pp. 73-102.

Dyson, R. H. Jr., 1999, Achaemenid painted pottery of Hassanlu IIIA, *Anatolia Studies*, Vol. 149, pp. 101-110.

Haerinck, E., 1978, Painted Pottery of the Ardabil Style in Azerbaijan (Iran), *Iranica Antiqua*, Vol. XIII, pp. 75–92.

Hewsen, R. H., 2001, *Armenia. A Historical Atlas*, The University of Chicago Press, Chicago.

Khatchadourian, L., 2007, Unforgettable Landscape: Attachment to the Past in Hellenistic Armenia, in: *Negotiating the Past in the Past: Identity, Memory and Landscape in Archaeological Research*, Yoffee, N., pp. 43-75, University of Arizona Press, Tucson.

Kroll, S., 2004, Prehistoric Settlement Patterns in the Maku and Khoy: Regions of Iranian Western Azarbaijan, *Proceedings of the International Symposium on Iranian Archaeology: Northwestern Region*, Ed. by M. Azarnoosh, pp. 45-53, Iranian Center for Archaeological Research.

Kuntner, W., & Heinsch, S., 2010, The Ostburg of Aramus: an Uratian and Achaemanid Fortress, *Proceeding of the 6th International Congress of the Archaeology of the Ancient Near East: Excavation, Survey and Restoration*, Report on Recent Field Archaeology, Vol. II, Germany, pp. 339-348.

Orton, C., 2000, *Sampling, Inl, Ellis(ed), Archaeological Method and Theory: An Encyclopedia*, Newyork and London, 2000 pp. 539-542.

Orton, C., Tyers, P., & Vince, A., 2001, *Pottery in Archaeology*, Cambridge University Press.

Parker, A., 1999, Northeastern Anatolia: On the Periphery of Empires, *Anatolian Iron Ages, Vol. 4, Proceedings of the Fourth Anatolian Iron Ages Colloquium Held at Mersin, 19-23 May 1997, Anatolian Studies*, Vol. 49, pp. 133-141.

Rudolf, H., 2001, *Migration und Kulture transfer*, Gmbt. Bonn.

Smith, A. T., & Kafadarian, K., 1996, New Plans of Early Iron Age and Urartian Fortresses in Armenia: A Preliminary Report onthe Ancient Landscapes Project, *IRAN*, Vol. 34, pp. 23-37.

Stronach, D., 1974, Achaemenid village I at susa and the Persian Migration to Fars, *IRAQ*, Vol. 36, pp. 239-252.

Summers. G. D., 1993, Archaeological Evidence for the Achaemenid period in Eastern Turkey, *Anatolian Studies*, Vol. 43, pp. 85-108.

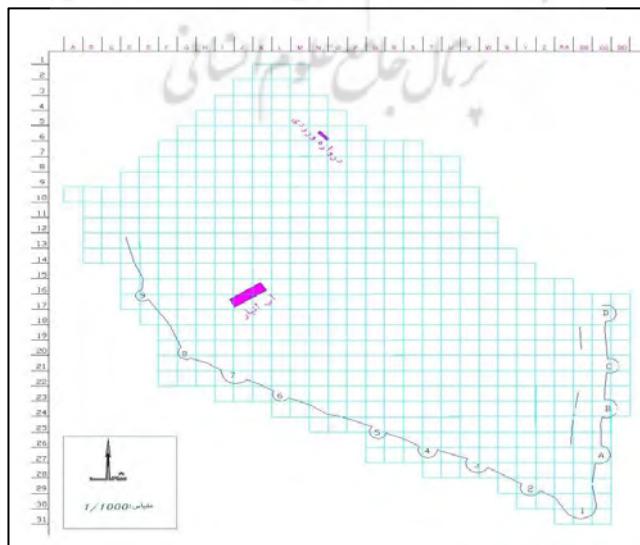
تصاویر

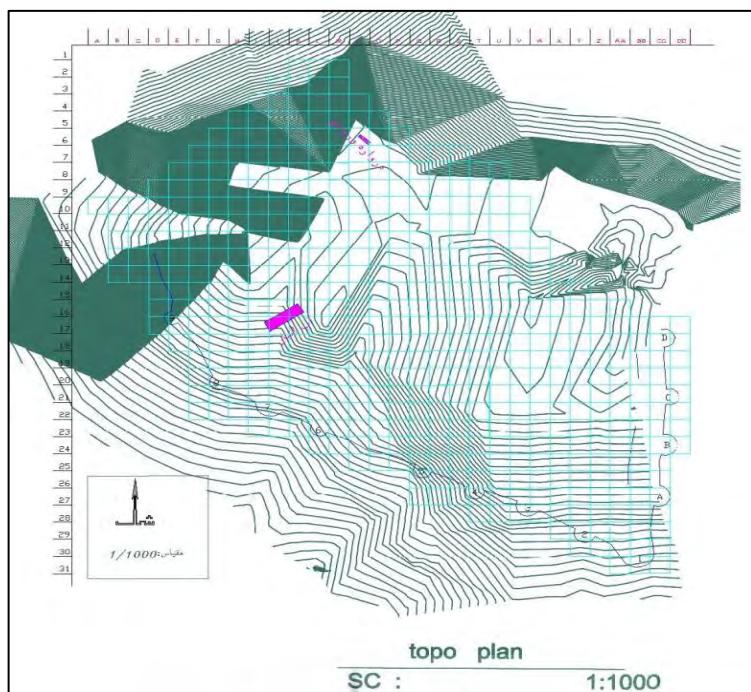
نقشه ۱: نقشه جغرافیای تاریخی ارمنستان بزرگ و مسیرهای تهاجم و مهاجرت اقوام مختلف در طول تاریخ به منطقه ارمنستان (Hewsen, 2001: .15)

تصویر ۱: عکس ماهواره‌ای از قلعه قوناق قیران و آثارپیرامون (WWW.Googlemap.Com).

نقشه ۲: شبکه‌بندی سطح محوطه قلعه قوناق قیران.

نقشه ۳: پلان توپوگرافی قلعه قوناق قیران و موقعیت آثار معماری.

جدول ۱: فاصله برج‌ها از هم دیگر.

فاصله میان دو برج (مترمربع)	شماره برج‌ها	فاصله میان دو برج (مترمربع)	شماره برج‌ها	فاصله میان دو برج (مترمربع)	شماره برج‌ها
۳۶/۹۷	A-1	۲۸/۲۸	۶ و ۵	۳۳/۷	۲ و ۱
۳۱/۳۹	B - A	۲۸/۹۸	۷ و ۶	۲۶/۴۵	۳ و ۲
۲۹/۳۴	C - B	۲۸/۹۸	۸ و ۷	۲۹/۱۳	۴ و ۳
۳۴/۴۶	D - C	۴۴/۵۷	۹ و ۸	۵۷/۱۹	۵ و ۴

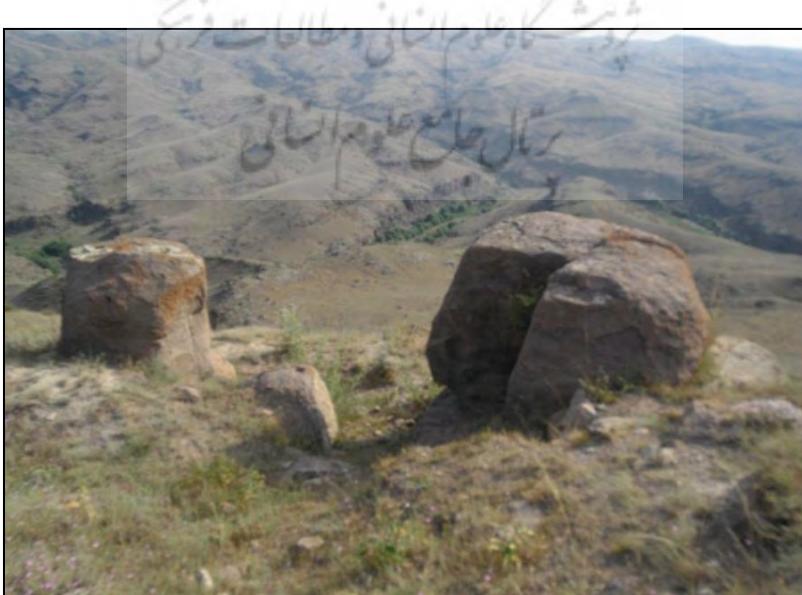
پلان ۱: بقایای معماری قلعه قوناق قیران.

تصویر ۲: بقایای دیوار دفاعی (باروی) قلعه قوناق قیران (عکس از نگارندگان).

تصویر ۳: بقایای برج‌های قلعه قوناق قیران (عکس از نگارندگان).

تصویر ۴: بقایای دروازه قلعه قوناق قیران (عکس از نگارندگان).

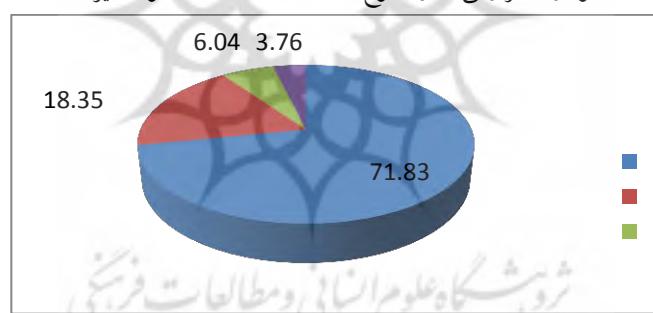

تصویر ۵: مینگه چور (ГАЗЫЕВ, 1960: XI Табло).

جدول ۲: طبقه‌بندی سفال‌ها بر اساس نوع قطعات.

نوع قطعات	بدنه	لبه	کف	دسته
فراآنی	۳۱۱	۷۹۵	۲۶۲	۱۶۳
درصد	٪۷۱/۰۸۳	٪۱۸/۰۳۵	٪۶/۰۴۹	٪۳/۰۷۶

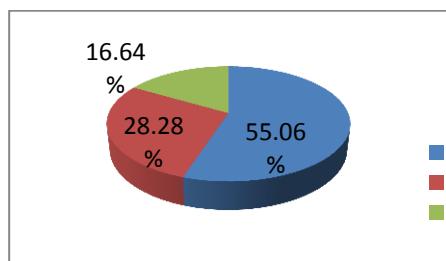
نمودار ۱: فراوانی آماری نوع قطعات سفال‌های قلعه قونان قیران.

جدول ۳: طبقه‌بندی سفال‌ها بر اساس کیفیت ساخت.

کیفیت ساخت	ظریف	متوسط	خشن
فراآنی	۲۳۸۵	۱۲۲۵	۷۲۱
درصد	٪۵۵/۰۶	٪۲۸/۲۸	٪۱۶/۶۴

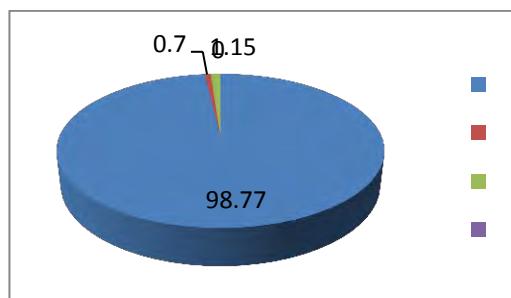
نمودار ۲: فراوانی آماری کیفیت ساخت سفال‌های قلعه قونان قیران.

جدول ۴: طبقه‌بندی سفال‌ها بر اساس شیوه ساخت.

با ساخت نامعلوم	دست‌ساز	چرخ‌ساز	شیوه ساخت
۵۰	۳	۴۲۷۸	فراوانی
٪۱/۱۵	٪۰/۰۶۹	٪۹۸/۷۷	درصد

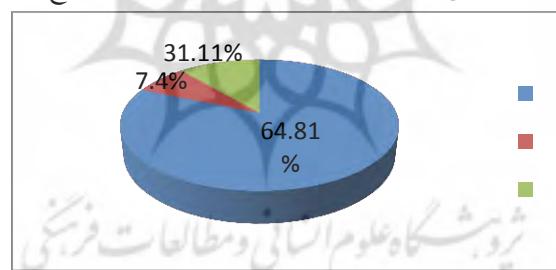
نمودار ۳: فراوانی آماری شیوه ساخت سفال‌های قلعه قونان قیران.

جدول ۵: طبقه‌بندی سفال‌ها بر اساس نوع آمیزه.

نوع شاموت	ماشه زین	ماشه متوسط	ماشه درشت
فراوانی	۳۵۳۶	۳۰۵	۴۹۰
درصد	٪۸۱/۶۴	٪۷/۰۴	٪۱۱/۳۱

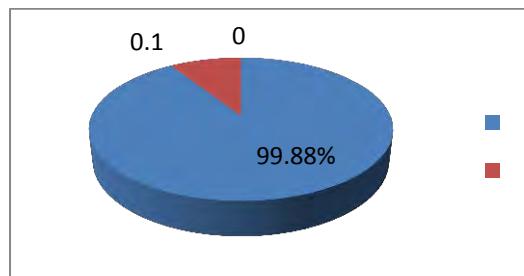
نمودار ۴: فراوانی آماری سفال‌های قلعه قوناق قیران براساس نوع آمیزه.

جدول ۶: طبقه‌بندی سفال‌ها بر اساس میزان پخت.

میزان پخت	کافی	ناکافی
فراوانی	۴۳۲۶	۵
درصد	٪۹۹/۸۸	٪۰/۱۱

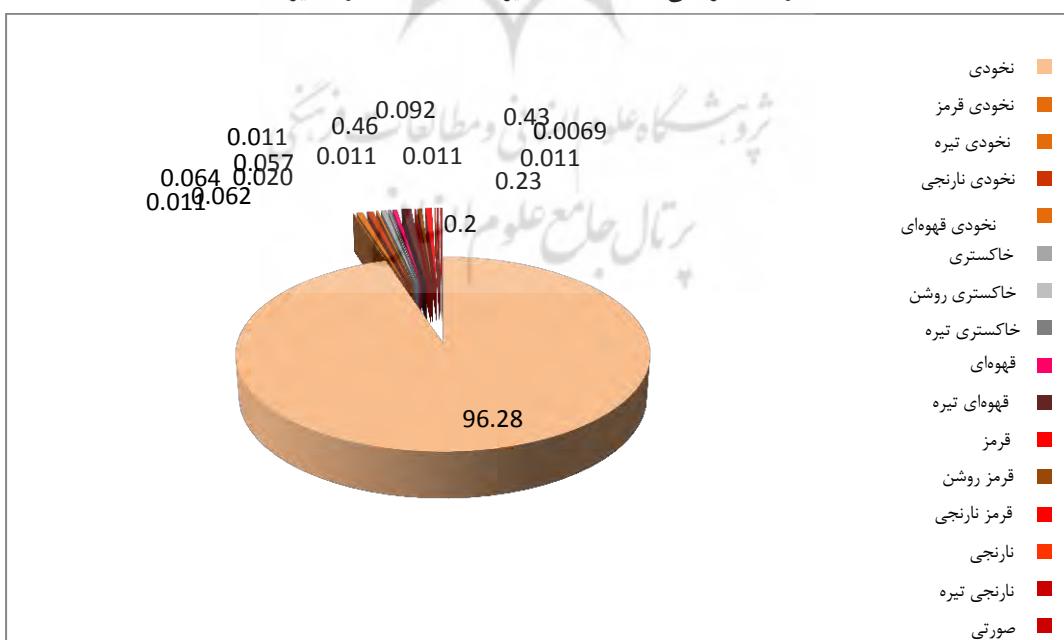
نمودار ۵: فراوانی آماری سفال‌های قلعه قوناق قیران براساس میزان پخت.

جدول ۷: طبقه‌بندی سفال‌ها براساس رنگ خمیره.

ردیف	رنگ خمیره	فرآوانی	درصد
۱	نخودی	۴۱۷۰	%۹۶/۲۸
۲	نخودی قرمز	۵	%۰/۱۱
۳	نخودی تیره	۲۸	%۰/۶۴
۴	نخودی نارنجی	۲۷	%۰/۶۲
۵	نخودی قهوه‌ای	۹	%۰/۲۰
۶	خاکستری	۲۰	%۰/۵۷
۷	خاکستری روشن	۵	%۰/۱۱
۸	خاکستری تیره	۸	%۰/۱۸
۹	قهوہ‌ای	۱۹	%۰/۴۳
۱۰	قهوہ‌ای تیره	۴	%۰/۰۹۲
۱۱	قرمز	۶	%۰/۱۳
۱۲	قرمز روشن	۲	%۰/۰۴۶
۱۳	قرمز نارنجی	۳	%۰/۰۶۹
۱۴	نارنجی	۵	%۰/۱۱
۱۵	نارنجی تیره	۱	%۰/۰۲۳
۱۶	صورتی	۱۰	%۰/۲۳
۱۷	صورتی قرمز	۴	%۰/۰۹۲

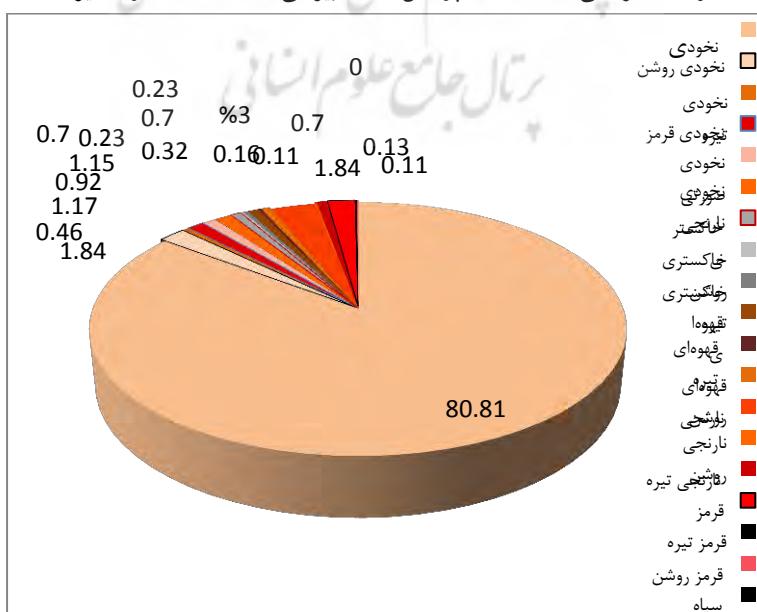
نمودار ۶: فرآونی آماری رنگ خمیره سفال‌های قلعه قونان قیران.

جدول ۸: طبقه‌بندی سفال بر اساس رنگ جداره بیرونی.

ردیف	سیاه	فرموده	نام
۱	سیاه	فرموده	نام
۲	نارنجی	فرموده	نام
۳	نارنجی	فرموده	نام
۴	نارنجی	فرموده	نام
۵	نارنجی	فرموده	نام
۶	نارنجی	فرموده	نام
۷	نارنجی	فرموده	نام
۸	نارنجی	فرموده	نام
۹	نارنجی	فرموده	نام
۱۰	نارنجی	فرموده	نام
۱۱	نارنجی	فرموده	نام
۱۲	نارنجی	فرموده	نام
۱۳	نارنجی	فرموده	نام
۱۴	نارنجی	فرموده	نام
۱۵	نارنجی	فرموده	نام
۱۶	نارنجی	فرموده	نام
۱۷	نارنجی	فرموده	نام
۱۸	نارنجی	فرموده	نام
۱۹	نارنجی	فرموده	نام

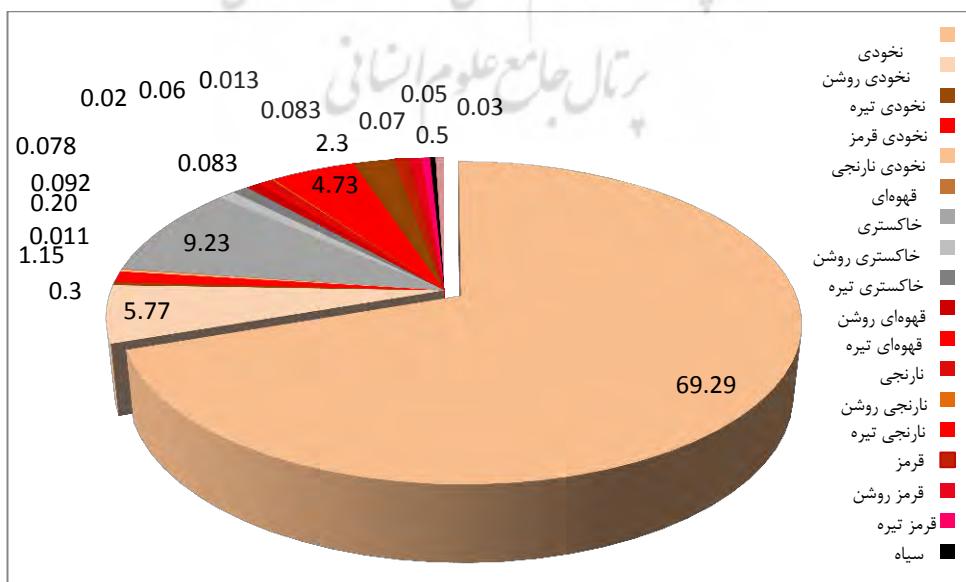
نمودار ۷: فراوانی آماری رنگ پوشش جداره بیرونی سفال‌های قلعه قونان قیران.

جدول ۹: طبقه‌بندی سفال بر اساس رنگ پوشش جداره درونی.

ردیف	رنگ پوشش جداره درونی	فرآوانی	درصد
۱	نخودی	۳۰۰۱	%۶۹/۲۹
۲	نخودی روشن	۲۵۰	%۵/۷۷
۳	نخودی تیره	۱۵	%۰/۳۴
۴	نخودی صورتی	۵۰	%۱/۱۵
۵	نخودی قرمز	۹	%۲/۰
۶	نخودی نارنجی	۵	%۱/۱
۷	خاکستری	۴۰۰	%۹/۲۳
۸	خاکستری روشن	۴۰	%۰/۹۲
۹	خاکستری تیره	۳۴	%۰/۷۸
۱۰	قهوه‌ای	۱۰۰	%۲/۳۰
۱۱	قهوه‌ای تیره	۶	%۰/۱۳
۱۲	قهوه‌ای روشن	۲۵	%۰/۵۷
۱۳	نارنجی	۲۰۵	%۴/۷۳
۱۴	نارنجی روشن	۸۸	%۲/۰۳
۱۵	نارنجی تیره	۳۶	%۰/۸۳
۱۶	قرمز	۳۰	%۰/۶۹
۱۷	قرمز روشن	۲۰	%۰/۴۶
۱۸	قرمز تیره	۲	%۰/۰۴۶
۱۹	سیاه	۱۵	%۰/۳۴

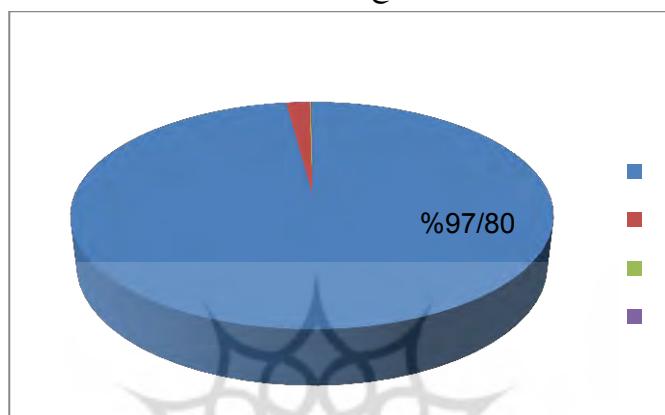
نمودار ۸: فرآوانی آماری رنگ پوشش جداره درونی سفال‌های قلعه قوناق قیران

جدول ۱۰: طبقه‌بندی براساس نوع پوشش سفال‌ها.

ردیف	نوع پوشش	فرآوانی	درصد
۱	گلی رقیق	۴۲۳۶	%۹۷/۸۰
۲	گلی غلیظ	۸۰	%۱/۸۷
۳	گلی دست مرطوب	۶	%۰/۱۳
۴	لعاب دار	۵	%۰/۱۱

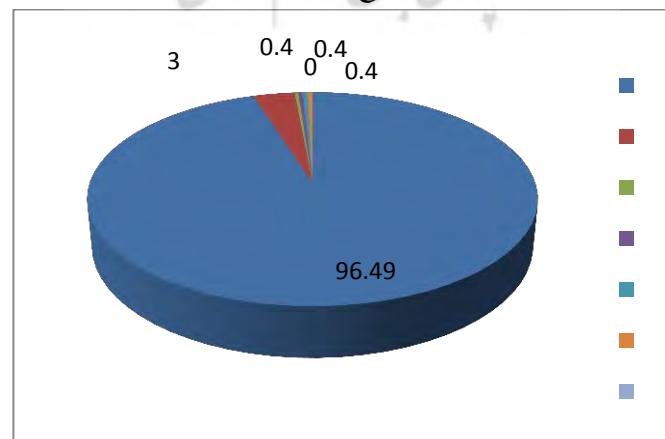
نمودار ۹: فرآوانی آماری نوع پوشش سفال‌های قلعه قوناق قیران.

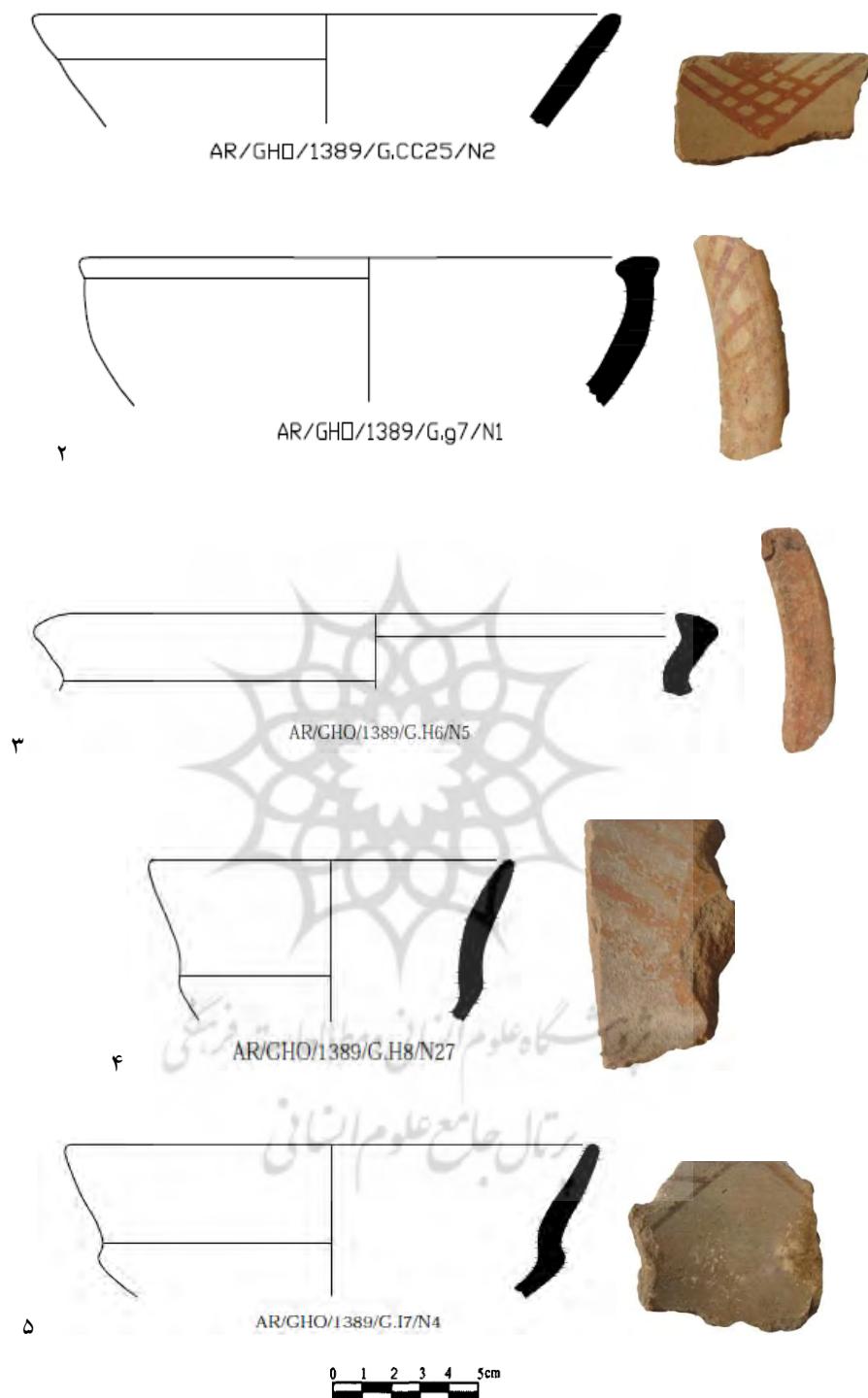

جدول ۱۱: طبقه‌بندی براساس تزئین سفال‌ها.

ردیف	نوع تزئین	فرآوانی	درصد
۱	بدون تزئین	۴۱۷۹	%۹۶/۴۹
۳	نقوش هندسی	۱۳۰	%۰/۳
۴	نقوش گیاهی	۱۸	%۰/۰۴
۵	نقوش حیوانی	۲	%۰/۰۴
۶	نقوش افروده	۲	%۰/۰۴

نمودار ۱۰: فرآوانی آماری نوع تزئین سفال‌های قلعه قونان قیران.

لوح ۱: برخی از نمونه سفال‌های قلعه قوناق قیران.

جدول ۱۲: مشخصات سفال‌های لوح ۱ و نمونه‌های تطبیقی آن در حوزه فرهنگی هخامنشی شمال غرب ایران.

نام	توضیحات	مکان	تاریخ	زمان	دسته	نوع
III A	متوجهه بوکان، حساوی، ۱۳۸۲، شکل ۴، طرح ۵ قبض خواه، ۱۳۸۲، شکل ۱۰، طرح ۴ قبض خواه، ۱۳۸۲، شکل ۷، طرح ۶ Summers, 1993, Fig. 5, Pl. 5	متوجهه بوکان، ترکیه حساوی، IIIA، سیمین نیه تبه I، دیون	دوهه تاریخی عاصمنشی	عاصمنشی	دوده	قیص خواه، ۱۳۸۲
III A	قبض خواه، ۱۳۸۲، شکل ۱۱، طرح ۵ Summers, 1993, Fig. 3, Pl. 1 Summers, 1993, Fig. 9, Pl. 4 Dyson, 1999, Fig. 2, Type A	حساوی، III، سیمین نیه II، تیکلایک نیه	عاصمنشی	عاصمنشی	دوده	قیص خواه، ۱۳۸۲
Stronach, 1974, Fig. 9, Pl. 17	توپی جان					
III A	بوکان، قلعه خزرلو، حساوی، ۱۳۸۲ III، جاپیدا Rudeif, 2001, Fig. 1, Pl. 12	بوکان، قلعه خزرلو، حساوی، ۱۳۸۲ III، جاپیدا	عاصمنشی	عاصمنشی	دوده	قیص خواه، ۱۳۸۲
III A	متوجهه بوکان، حساوی، ۱۳۸۲ Dyson, 1999, Fig. 1, Type c	متوجهه بوکان، حساوی، ۱۳۸۲	عاصمنشی	عاصمنشی	دوده	قیص خواه، ۱۳۸۲

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرستال جامع علوم انسانی